

בחיל ובסילודין נחקקת האות הראשונה על טס הזהב, ועל פניו של רבי רפאל ברוך פושטת נהרה.

* "שוב לכאן מחר בלילה", לוחש רבי רפאל ברוך לצורף, "ונמשיך במלאכת הקודש".

* שעה קלה לאחר מכן, רבה של מקנס מסיים את חוק לימודיו, עורך תיקון חצות בבכי ואנחה ועולה על יצועו, לתנומת לילה קצרה. והנה הוא חולם חלום נורא.

ובחלומו הוא עומד ברחבת ענק, גדושה בגויים. מוסלמים וברברים. רבי רפאל ברוך סוקר את סביבתו בחטף ומגלה כי הוא היהודי היחיד העומד שם. הוא מבקש להתחמק מן המקום והנה מבחינות בו עיניו הרעות של אחד המוסלמים.

ליבו של רבי רפאל ברוך מפרפר באימה והוא מבקש לסגת לאחור, להתנתק ממקומו ולברוח. אולם המוסלמים, החשים כי טרפם נמלט מידיהם. אינם מניחים לו בנקל. הם רצים בעקבותיו, מצווחים בפראות. ידיהם נשלחות לאחוז בו, ומכל מקום צצים מולו מוסלמים נוספים, הולכים ומתקרבים אליו, כמעט ונוגעים בו.

רבי רפאל ברוך מתעורר כשזויעה קרה מכסה את מצחו, ליבו הולם בפראות. תחושה עמוקה מקננת בליבו, כי מן השמים מבקשים למונעו מכתיבת השם הקדוש ...

אתא בוקר וגם לילה. שעת חצות. שוב עולה מסעוד. צורף הזהב. אל ביתו של הגאון הקדוש, ושוב הוא מוצא את רבי רפאל ברוך כשהוא שקוע בכוונות וייחודים, פניו לפידים.

הצורף אינו ממתין להוראת הרב. הוא מסדר את כלי עבודתו בזריזות על השולחן, וכאשר נשלחת אצבעו של הרב אל הספר, מסמנת על האות השניה שבשם הקדוש, הוא ממהר לחקוק את האות על טס הזהב, בסמוך לאות הראשונה.

* מסעוד עוזב את הבית, ורבי רפאל ברוך ממשיך בסדרי לימודו. רק בשעה שלפנות בוקר הוא עולה על יצועו.

* ושוב, חלום נורא נגלה לנגד עיניו.

ובחלומו מוצא עצמו רבי רפאל ברוך על שפת היס. בודד הוא, ניצב לבדו. רק צרחות השחפים ממעל ואוושת הגלים מלמטה קורעות את הדממה. ולפתע פתאום מתרומם מולו גל ענק, קצף לבן ברום גובהו, ודוהר לעברו במהירות הבזק.

העלון לרפואת והצלחת אליעזר אלקיים וכל משפחתו ישלם ה' פעולם אמן

הודעות מרכז "Inai for Zion" פתוח בימים: א - ה ...פלא 052-5079555

לוח שנה

לידיעת הציבור אפשר לרכוש לוח שנה בעלות 15 ש"ח.
 כמו כן אפשר לרכוש לוח שנה בצורת טבלה על דפים בגודל A4 בעלות 10 ש"ח.
 הרכישה אצל יובל פרטובי פל... 0505919251 הכמות מוגבלת

מנויים: לקבלת העלון חינם במייל מידי שבוע שלח את המייל שלך למייל: SVISSA8@GMAIL.COM

יוסף זוסדי ורזזל

נערך ויוצא לאור ע"י "הסדרי זוסף זרחל" [בהשתתפות כולל "חוני המעיל"]
 העלון לע"א אבי מורי ר' יוסף בר אסתר סויסה ז"ל שנלב"ע ביום י' סיון התשנ"ב
 ואימי מורתי רחל בת איזיה סויסה ע"ה שנלב"ע ביום כ"ז מרחשון התשע"ז

1520

"אלול בפתח"

השבת היא שבת מברכין ראש חודש אלול. ימי הדין קרבים ובאים הגאון רבי ישראל מסלנט זצ"ל, מייסד תנועת המוסר, כותב על שבת זו: "מלפנים כאשר ידעתי כל איש אחוז פלצות מקול הקורא: חודש אלול". פתגם היה שגור בפי אבותינו: "אפילו דגים שבים רועדים באלול, ומעשה באחד מרבתינו שהלך בדרך וראה איכר נכרי חורש בשדה ומכניח לקראת זריעת הסתיו. הבן היה עצל, וחרש ברפיון. קרא אליו אביו ואמר לו: "חרוש במרץ, בני. מי שמתרשל במלאכתו בחודש זה, מפסיד את כל תבואת השנה". נרעש הרב ואמר לתלמידיו: "הבנתם את אשר אמר? כל השנה כולה תלויה בגור הדין בראש השנה, וגור הדין יינתן לפי מיב הכנתו בחודש אלול, חודש הרחמים והסליחות.

הרב אוהל יעקב זצ"ל שאל, במה שונה חודש אלול מכל השנה כולה. הרי כל השנה חייבים לשמור על כל המצוות, ואסור לעבור עבירות במה אפוא שונה חודש זה? והוא משיב במשל. מעשה באדם אחד שעבר להתגורר בשכונה חדשה. מוכן, שהוא חיפש בסביבה בית כנסת לרוחו. חיפש, ומצא. בא להתפלל, מצא מקום ישיבה, והצטנע. הוא לא הכיר את המתפללים, ולא ביקש לקשור עמם קשרים. רק את הנבאים ביקש להכיר, משום שהם הקוראים לעלות לתורה בימי הזכרון, והמכבדים לעבור לפני התיבה. אבל אם אט נעשה האיש מעורה יותר ויותר בעסקי בית הכנסת, ואז שמע שעומדות להתקיים בחירות לועד בית הכנסת. החליט האיש להציג את מועמדותו. אבל אז השתנתה התנהגותו כליל. לפתע התחיל להקדים שלום לכל המתפללים, להכנס איתם בדברים, להתעניין בשלומם ובשלום משפחתם ולקשור אתם קשרים. ומדוע? משום שעד כה לא נצרך אלא לנבאים. אבל כעת, בבחירות, הרי יהיה זקוק לכל קול, ולכל המתפללים יש זכות בחירה, ומי יודע איזה מהם יכריע את הכף... והנמשל? בכל השנה כולה, אנו מהדרים אחרי מצוות "גדולות", אבל יש לצערינו מצוות "שהאדם דש בעקביו". האחד לא גוהר כדבעי בלשון הרע, השני מזלזל ברנע של ביטול תורה. אבל ימי הדין הם ימי "בחירות", כי בשמים נערכת "הצבעה". המצוות על הכף האחת, והעבירות על הכף השניה. ומי יודע, אולי הכפות תהיינה שקולות, ומצווה אחת, קטנטנה, תכריע את הכף לטובה. עוד מלה אחת, בודדת, של תלמוד תורה על הכף האחת, והשנה כולה תהיה זוהרת ומאירה, שמחה ועליזה. וחלילה, חלילה, עוד מילה של לשון הרע על הכף האחרת ורחמנא ליצלק, על כן, אלול הוא הזמן בו נאסר מצוות מכל הבא ליד, עוד ועוד, נאגור משקל לכף הרכיכות. ולא זו בלבד, אלא כבר השמיענו חז"ל "לעולם יראה אדם עצמו ואת כל העולם כולו כאילו חצוי זכאי וחצוי חייב. עשה מצווה אחת הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות".

שבת שלום

שבת כז' מנחם אב ה-תשפ"ד
 פרשה: ראה
 הפטרה: עניה סוערה
 שבת מברכין
 ראש חודש אלול ביום שלישי ורביעי המולד יום שלישי בשעה: 14:37
 12 חלקים

הדלקת נרות - 18:47
 צאת השבת - 19:38
 ר"ת: 20:25

הדלקת נרות בשבת הבאה 18:37

שפטים	ראה
עמוד השחר: 5:00	5:06
זמן טלית: 5:07	5:13
זריחה:	6:17
6:21	
חצות: 12:42	12:40
מנחה גדולה: 13:14	13:11
שקיעה: 19:07	18:58

Inai for Zion

"לא תקפוץ את ידך מאחיך האביון"

בכל מצווה נדרשת תמימות, חוץ במצוות צדקה שעליה נאמר בתהילים (מא. ד): "אשרי משכיל אל דלי". בצדקה נדרשת השכלה והבנה איך לתת צדקה, בלא שהמקבל יתבייש.

העלון לרפואת מנשה בר דוד וברוריה מרת אחותי דינה בת רחל ולע"נ חמי ר' שלום בר שמתה ז"ל חמותי מרים בת רחל ע"ה הרופא הקדיש את העלון או חלקו בטל... 052-5079555

photoshop le aneluc

אמר להם משה, אתם רואים הרשעים מצליחים ב' ו-ג' ימים וסופם להידחות. "ברכה וקללה" - פירוש ברכה שהיא גם כן קללה והיא שלוות הרשעים בעולם הזה שאינה אלא בזמן מועט, שהעולם הזה יקרא יום אחד ע"ד אומרים היום לעשותם. שאינה ברכה לרשעים אלא היום ולא למחר ואדרבה קללה היא, נמצאת טובת עולם הזה מועטת וגוררת קללה לרשעים. ומשל לאחד שהיה יושב בפרשת דרכים והיו לפניו ב' שבילין אחד תחילתו מישור וסופו קוצים ואחר תחילתו קוצים וסופו מישור והיה מודיע לעוברים ושבים ואומר להם: אתם רואים שביל זה שתחילתו מישור ב-ב' או ב-ג' פסיעות וסופו קוצים הרי ברכה וקללה.

"את הברכה אשר תשמעו"

יש לדקדק היה לו לומר את הברכה אם תשמעו כמו שאמר לגבי הקללה אם לא תשמעו. אלא אפשר שזו בעצמה ברכה היא ואין ברכה מעולה מזו דהיינו הברכה שאברך אתכם תחילה היא זו יהי רצון אשר תשמעו דהיינו שתהיו שומעים ומקבלים ומקימים מצות ה' אלו קיכם.

"איש כמתנת ידו כברכת ה' "

בא משה להזהיר לישראל ואמר להם אל ירע בעיניכם במתנות עניים שהרי הקב"ה שנתן לכם מה ליתן והוא שצויה ליתן לעניים נמצא משלו אתם נותנים. וכמו שהוא - כך אתה צריך ליתן בעין יפה.

וזה לשון ספר "שלחן הטהור" כי האדם הירא שמים צריך להשגיח באיזה מקום יאכל וישתה, שפעמים מחמת בושה אדם אוכל אפילו במקום גרוע, אבל באמת אין חכמה ואין תבונה ואין עצה לנגד ה' ופיקוח נפש דוחה הכל, ואין לך פיקוח נפש גדול מזה לטמטם לבו ח"ו במאכלים שאינם בדוקים לו, כי ע"י זה יבוא למחשבות זרות ולבטול תורה ותפילה, וגם עובר בזה על הלאו "לא תחניפו את הארץ". ובשם האר"י הקדוש כי מה שיוחנן כהן גדול נעשה צדוקי מחמת מאכל איסור שאכל. כי קדושתם של ישראל תלוי באם נוהרים במאכלים אסורים ובוזה נתקדשו ישראל מכל האומות, ואמרו רז"ל כי המקדש עצמו מלמטה מקדשים אותו מלמעלה ולעולם הבא. ומובא בוזהר הקדוש פרשת וישב באם אדם נוזהר ממאכלות אסורות אז שורה עליו צלם אלוקים ודיוקן האדם, ודחלין מניה כל חיות ברא... ואם ח"ו להפך אז סר ממנו הקדושה, והוא גופא חתיכה דאיסורא מפני שכשאדם אוכל מאכל אסור, אז ח"ו נהפך גופו וכל דמו. ונסתם לבו וקשה תשובתו מאוד. על כן ישוב האדם בתשובה שלמה על שלא היה נוזהר ונשמר עד הנה ויקבל עליו שמירת גופו ונפשו מכאן ולהבא ומן השמים יסיעוהו.

חובת ישראל

יציאה לדרך, קביעת סעודה ותענית בערב שבת
ההלכות מספר "הלכה ברורה" להרה"ג דוד יוסף שליט"א

איסור יציאה לדרך בערב שבת

א. אסרו חכמים לצאת לדרך רחוקה של יותר משלש פרסאות (שהם קרוב לשנים עשר קילומטר) בערב שבת, בין כשיוצא על מנת להגיע לביתו, ובין כשיוצא על מנת להגיע לבית אנשים אחרים או לבית מלון, מפני שיש לחוש שמא יתאחר מלהגיע למחוז הפצו קודם השבת, ולא יספיק להכין צרכי סעודת שבת. וועיין להלן (סעיף ד') שכל שהודיע שעומד להגיע קודם השבת יש להקל, ולפי זה בזמנינו אין דין זה מצוי כל כך.

ויש אומרים שאם כשיוצא לדרך נושא עמו אוכל לצורך סעודות שבת יש להקל. ויש אומרים שאפילו אם נושא עמו אוכל לצורך סעודות שבת יש להחמיר, מפני שלא חילקו חכמים בדבר.

ויש להחמיר בזה שלא לצאת לדרך רחוקה מיום ששי בבוקר בתחלת היום, כל שלא יגיע למחוז הפצו עד סמוך לשליש היום. ואחר שהגיע זמן הסמוך לשליש היום אסור לצאת לדרך אפילו כשהיא דרך הפחותה משלש פרסאות.

אבל אם יוצא לדרך קודם ערב שבת, אפילו אם יוצא לדרך רחוקה באופן שלא יגיע עד אחר הצות היום, יש להקל, ונמכל מקום יזהר להגיע למחוז הפצו בעוד היום גדול, כדי שתהיה שהות להכין צרכי שבת עבורו, וגם כדי שיוכל לקיים המצוה להכין בעצמו איזה דבר לצורך השבת, וכמו שיבואר להלן (סימן רנ). וכן אין להקל בזה אלא כשאין לחוש כלל שמא לא יגיע למחוז הפצו קודם השבת, וכמו שיבואר להלן.

וכן אם יוצא לדבר מצוה, יש להקל לצאת ביום ששי אפילו לדרך רחוקה יותר משלש פרסאות, כל שיודע שכאשר יגיע למחוז הפצו יהיה לו פנאי להספיק להכין צרכי שבת.

ב. בדין האמור לעיל בסעיף הקודם שאסרו חכמים לצאת לדרך רחוקה ביום ששי מתחלת היום, היינו כשיוצא לדרך ומהלך ברנליו, אבל אם נוסע במכונית או ברכבת, אפילו אם יוצא לדרך רחוקה יותר משלש פרסאות, יש להקל כל שיגיע למחוז הפצו עד סמוך לשליש היום.

חובת ישראל

ברצותו מאריך וברצותו מקצר

בהורר ושיבה קטיש, שלא נשא אשה מימיו, ראה פעם אחד מראשי הישיבה, שמסיים תפילת שמונה עשרה במהירות. ניגש אליו ושאלהו בניעימת תוכחה: מדוע מר מקצר כל כך בשמונה עשרה? הטיב לו ראש הישיבה בבת צחוק: עד שאתה שואלני מדוע אני מקצר בשמונה עשרה, מוטב שאשאל אותך מדוע אתה מאריך כל כך בשמונה עשרה, (בן שמונה עשרה לחופה)...